

MEUR01

De Wonderlijke "Gebarentaal,, der Indianen

"De Wonderlijke Gebarentaal der Indianen". Uitgegeven door Chocolaterie Meurisse, Antwerpen. (1950)

Titelblad plus 48 pagina's met 144 plaatjes om in te plakken naast verklarende tekstblokjes.

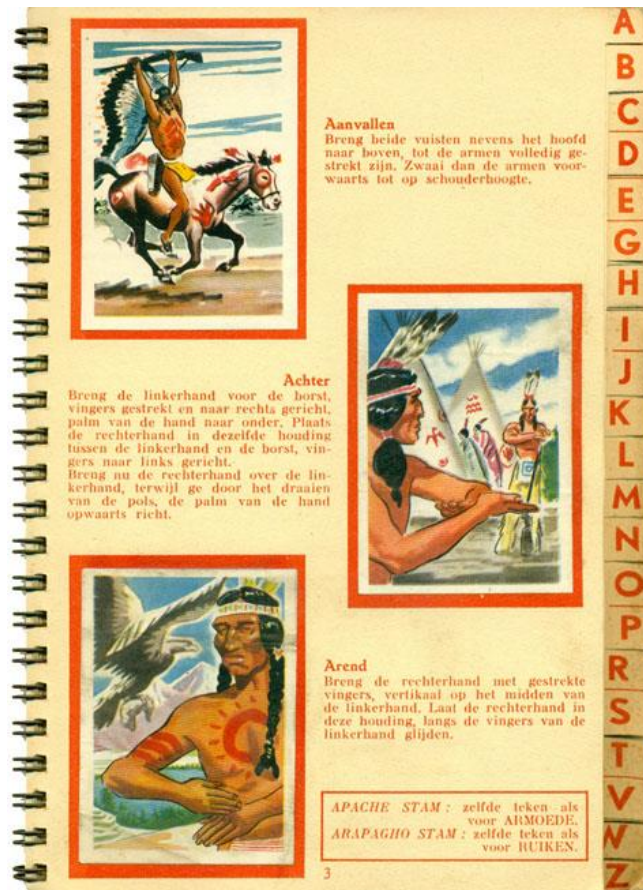
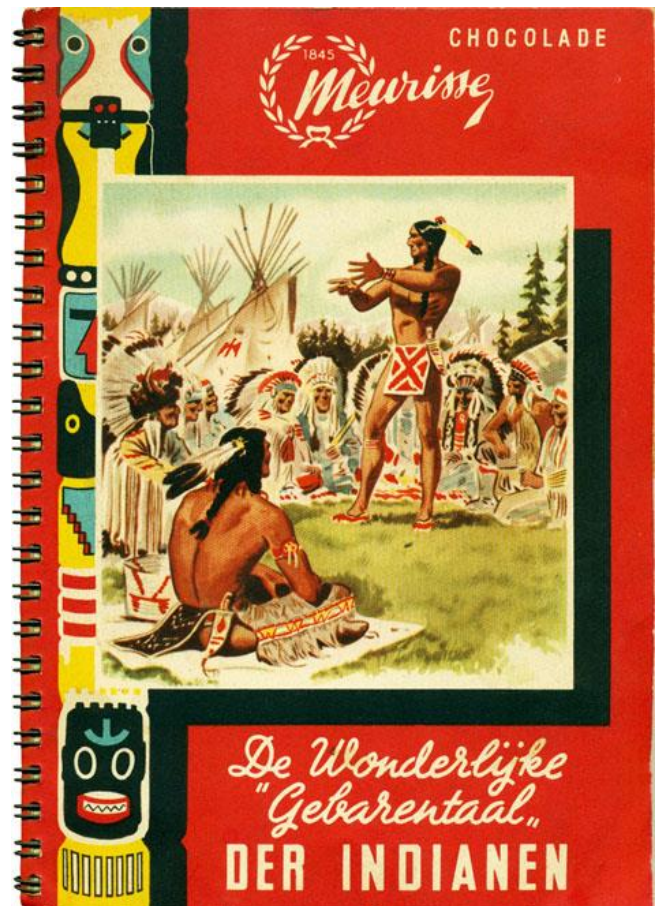
Prijs: 10 BFr. of fl. 1,-

Het Belgische bedrijf Meurisse had van de dertiger tot de zeventiger jaren een grote afzet in Nederland via diverse soorten winkels, waaronder V&D. Dit album is in België gemaakt en werd ook in Nederland verspreid. Het bestaat in het Nederlands en het Frans. De opdruk achterop de plaatjes is in het Nederlands en Frans. Er is ook een Duitse uitgave verschenen, "Die Zeichensprache der Indianer", uitgegeven door een koffiebedrijf.

Het wilde Westen was in België na de oorlog zeer populair, zo sterk zelfs dat voor de Wereldtentoonstelling van 1958 een wild-west-show uit Texas naar Brussel gehaald werd, die er vele jaren is gebleven.

Kenmerken

Modern boekje van staand A5-formaat, gebonden met een metalen spiraal. De geel getinte bladen met rode opdruk zijn voorzien van alfabetische taps. De woorden met bijbehorende plaatjes zijn alfabetisch gerangschikt.

De waterverfplaatjes zijn alle 50 x 70 mm groot en zijn gedrukt op dun papier. Ze zijn ongenummerd. Op de achterkant is het woord waar het plaatje bij hoort en het nummer van de bladzijde vermeld.

Inhoud

De Noord-Amerikaanse indianen omvatten 65 taalgroepen met elk vele verschillende talen. Onderling werd gecommuniceerd in een gemeenschappelijke gebarentaal, waarin elk gebaar een woord weergeeft. In 1936 werd de gebarentaal op film vastgelegd en er is een wetenschappelijk boek aan gewijd dat 2.000 gebaren beslaat.

In dit album zijn 132 woorden alfabetisch gesorteerd opgenomen. Elk bijbehorend plaatje illustreert een woord. Daarnaast zijn er nog 12 taferelen opgenomen waarbij een hele beschrijvende zin wordt geformeerd.

Gebarentaal van Indianen

Men schrijft ons uit Washington:

Een van de merkwaardigste wetenschappelijke films is zeker wel de door generaal Hugh Lenox Scott vervaardigde, die de gebarentaal van de Indianen vastlegt. Het origineel van deze films zal blijven berusten in het Smithsonian Instituut te Washington. De film zal feitelijk een woordenboek van deze taal zijn. Alle typen van gebaren zijn opgenomen en alfabetisch gerangschikt onder een bepaalde classificering: teekens voor bepaalde Indianenstammen, bergen, rivieren, vogels, planten, visschen, boomen, planten en verder adjectieven en werkwoorden. Bij het samenstellen van de film in September van het vorige jaar op de Blackfoot reservatie in Browning, Montanan, heeft Scott bovendien ondertitels aangegeven. Zijn „sprekers” behoorden tot zeer verschillende stammen. „De gebarentaal van de vlakten is vol poëzie en dramatiek en „welsprekend” genoeg”, aldus zeide de generaal onlangs. Ze werd niet door alle Indianenstammen gebruikt, doch alleen door die stammen die op de prairiën huisden en wier bestaan geheel afhing van den buffel. De verschillende stammen: Cheyennens, Crows, Sioux, Shoshones en Zwartvoet-Indianen en andere ontmoetten elkaar herhaaldelijk op de prairiën, doch konden zich slechts door de gebarentaal, die geleidelijk uit de behoeften naar onderling verkeer ontstond, verstaanbaar maken. Ze nam echter reeds af toen de Indianen naar de reservaties gingen en alleen met stamgenooten in aanraking bleven. Het heeft groote moeite gekost om de taal te leeren. Wel vindt men in oude Spaansche kronieken er melding van gemaakt, doch slechts in algemeene termen.

Pas omstreeks 1800 hebben sommige Noord-Amerikaansche reizigers kleine lijsten van de hun bekende gebaren aangelegd. Wanneer men de te boek gestelde gegevens vergelijkt met de thans nog gebruikte taal, blijkt deze in hoofdzaak dezelfde gebleven te zijn. Scott heeft dan ook met de samenstelling van zijn film vrijwel pionierswerk verricht en is dan ook een van de bekendste autoriteiten op dit gebied. Hij werd daartoe in staat gesteld door zijn lange militaire loopbaan onder de Indianen, die reeds in 1876 aanving. Door zijn kennis van de gebarentaal was het hem mogelijk moeilijke situaties, die dikwijls zich bij het verkeer met de Indianen ontwikkelden, op te helderen en hij heeft de Amerikaansche regering daarbij onschatbare diensten bewezen, die deze dan ook beantwoordde door hem bijzondere gunsten toe te staan. De generaal is de meening toegedaan, dat de taal nu nog van waarde zou kunnen zijn voor padvindders, die er bij internationale bijeenkomsten gebruik van zouden kunnen maken.

Dagblad Het Vaderland, 9 augustus 1931